

[Ulrich.]

Lovens Ord. Men alligevel vil jeg henstille baade til den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem at have et vaagent Øje med og et aabent Øre for, hvad der rører sig i Sønderjylland; thi det er givet, at der dernede er Forhold, som vanskeliggør Livet for Landbrugerne i endnu højere Grad, end Tilfældet maaske er i det gamle Land, og det vilde være heldigt, om man ved den Lovgivning, der her er gennemført specielt for de sønderjydske Forhold, i nogen Maade kunde raade Bod paa de store Vanskeligheder, der er dernede.

Med disse Ord vil jeg ikke opfordre til Letsindighed paa dette Omraade, men kun til en nøje Undersøgelse og Overvejelse af hele Forholdet, idet jeg maa mene, at det absolut er heldigere at faa en stykkevis Udstykning paa forskellige Steder end en stor Udstykning paa et enkelt Sted, hvor man faar de saakaldte Kolonier. Jeg er ikke sikker paa, at jeg paa dette Punkt er enig med det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, men jeg skulde dog tro, at det ærede Medlem i nogen Grad vil give mig Ret i, at den spredte Udstykning gennemgaaende falder bedre ud end den Udstykning, der medfører de store Kolonier.

Den højtærede Minister vendte tilbage til det gamle Stridsspørgsmaal mellem Ministeren og Oppositionspartierne i denne Sal: om den Lov, der blev givet i 1929 om Anvendelse af 10 Mill. Kr. til Indkøb af Jord, Kultivering af denne Jord, samt Vej-arbejder, aabner Adgang til, at den paagældende Jord udstykkes efter Reglerne i Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje, eller den ikke gør det. Fra Oppositionspartiernes Side har vi Gang paa Gang hævdet, at den *ikke* aabner en saadan Adgang, og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal gjorde jo ogsaa dette gældende, da han sidst havde Ordet her. Jeg maa mene det samme, men derom kan vi altsaa ikke blive enige — dér har den højtærede Minister een Opfattelse, og vi en anden. Men een Ting kan den højtærede Minister ikke være blind for, og det er, at selv om hans Opfattelse er den rette, saa savner han dog sikkert den højtærede Finansministers Sanktion til nu at tage alle de Byggelaan, der skal til for at tilfredsstille Udstykningen af den Jord, der er indkøbt dernede, af Statskassen. Hidindtil har han jo taget dem af Jordfonden i Kraft af den i 1930 vedtagne Lov. Jeg gør kun Ministeren opmærksom paa dette, for der er jo dog en meget væsentlig Forskel paa at tage Pengene

af Statskassen og at tage dem af den Jordfond, som er aflejret til det samme.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal kom med en Udtalelse, som jeg gerne vil slaa fast er faldet her i dette høje Ting. Det ærede Medlem endte sin Tale med at sige: Der er aabnet Adgang i Dag for en Udstykning større end nogen Sinde før — og dette maa det ærede Medlem jo mene var noget, man skulde tilskrive ham Æren for —, der er aabnet Adgang i dette høje Ting, i den høje Rigsdag, i dette Land til en Udstykning, i en Udstrækning som aldrig før, dersom Regeringspartierne vil modtage vort Tilbud. Og dette store Milliontilbud roser det ærede Medlem sig af at have gjort paa et Tidspunkt, hvor Landet er inde i en økonomisk Krise som aldrig før, hvor Erhvervene er inde i en overordentlig haard økonomisk Krise, og hvor Landbruget er inde i en Krise, af en saadan Art, at ingen af disse ved Statens Hjælp oprettede Smaabrug vil give deres Mand Eksistensmulighed. Jeg ønsker det ærede Medlem til Lykke med en saadan Opfattelse, der er saa vrang, som den overhovedet kan være.

Niels Frederiksen: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard spurgte, om man ved Køb af Jordarealer fra hele Gaarde nede i Sønderjylland havde taget Hensyn ogsaa til de særlige Forhold, der besiddelsesmæssigt og udstykningsmæssigt hersker i denne Landsdel. Hertil kan jeg svare et ubetinget Ja, og som Bevis paa, at dette Svar er rigtigt, kan jeg anføre følgende: Vi har nede i Løgumkloster-Omraadet, som jeg nævnte før, enkelte Parceller fra 19 Gaarde. Vi har for disse Parceller, disse Indkøb i Smaastumper, naturligvis maattet give en noget højere Pris end den, der vilde svare til deres Kultur, Tilstand og Beliggenhed, og en højere Pris, end vi har købt Jorden til fra den samlede Ejendom; men vi har derved opnaaet, at vi har skilt disse mange Landbrug af med langt borte liggende og for dem ubekvent liggende Jordlodder, faaet et samlet Hele ud deraf og faaet anlagt en stor Vej ud gennem Arealen, som er af ret god Bonitet, men kulturmæssigt er ringe. Vi har saaledes skabt et Nybygningsarbejde derude, som er ret enestaaende.

Men dermed kommer jeg ogsaa ind paa at svare det ærede Medlem Hr. Ulrich, der helst ser den spredte Udstykning. Paa dette Punkt er vi ikke paa nogen Maade uenige. Jeg ønsker en saa spredt Udstykning som muligt, men jeg gør opmærksom paa de særlige Forhold dernede, som er omtalt her,